

følelig; men her foreligger jo den allermeest ucbilligere Maade, idet man henvender sig directe til Kommen og stadigt forlanger en vis Andeel af Indtægten. Det er den samme Maade, som Nomaderne og vilde Folkeslag og overhovedet Alle, som ikke ere komne ret vidt i Cultur, benytte sig af. De henvende sig just saaledes til Folks Kommen og tage, hvad der ligger i dem, og, naar der Intet ligger, saa trække de Sjelen af dem. Nei, jeg vil idetmindste først, før jeg troer at kunne give min Stemme til denne Lov, have klaret, om det er nødvendigt, at der skrives til et nyt Skattepaalæg, om det ikke er muligt, at vi kunne indstrænke vore Afgifter til vort Krigsveesen saaledes, at vi derved kunne undgaae Skattepaalæg. Men, selv om det bliver godtgjort, at vi ikke kunne det, vil jeg dog, i Overensstemmelse med, hvad der er htvret af en anden æret Taler (Melchior), ønske og forbre, at det maa komme til at staae klart, at andre Bestatningsformer, som jeg anseer for billigere og rimeligere end en stadig Indtægtsstat, ikke kunne benyttes. Det er altfor let, altfor tillokkende for en Finantsbestyrelse at have en saadan Indtægtsstat paa Budgettet, hvor en enkelt lille Procent bethder en Million. Naar saaledes een Procent er een Million, 2 pCt. 2 Millioner osv., er der givet en udmærket Hjælp til en overordentlig flot Finantssthyrelse, og, medens jeg veed, at det ikke paa den nuværende hvitærende Finantssthyrelse vil gjøre den allermindste Virkning, idet den fuldtvel veed, hvad Procenterne bethde, og hvor haardt det falder for Mangfoldige af Skyttehyerne at skulle udrede disse Procenter, vide vi jo ikke, hvorledes det vil komme til at gaae i Fremtiden. Jeg antager det for ønskeligt, at det ikke er altfor let at finde Midler til at udrede meget store Afgifter for Staten. Smidlertid skal jeg dog paa ingen Maade være blind for, at der alligevel, skjøndt det vilde forekomme mig høist forbauvende, kan være en Stemning i dette Dieblit i Rigsdagen for virkelig at ville gaae ind paa en Indtægtsstatlov som stadig Indtægtskilde for Staten, og jeg skal derfor tillade mig allerede ved denne Behandling at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til Lovens enkelte Bestemmelser, for i værste Fald at søge at faae

denne Lov indrettet paa en efter mit Skjønnende saa god Maade som muligt.

De Bemærkninger, jeg i saa Henseende har at gjøre, angaae forøvrigt nærmest Kjøbstæderne. En af de ærede foregaaende Talere, den Bdie Landssthingsmand for Bdie Kreds (Tobiesen), gjorde opmærksom paa, at, dersom man kom ind paa en Indtægtsstat for Staten, vilde det være saagodt som umuligt i Kjøbstæderne at opretholde den nuværende Formue- og Leilighedsbestatning. Det skal jeg ganske iltræbe. Jeg troer, det vil være umuligt for den samme Vigningscommission, der til Staten skal paaligne en Skat, som kaldes Indtægtsstat, til Kommunen at paaligne en anden Skat, der kaldes Formue- og Leilighedsstat, uden at sammenblende de to Fundamenter, hvorpaa disse to forskjellige Bestatninger hvile, saa at det i Grunden dog kun bliver een og samme Skat. Naar en vis Skatteindtægt er udfunden til Brug ved Indtægtsstaten, saa vil den ogsaa blive det Fundament, hvorefter Formue- og Leilighedsstaten paalignes, det troer jeg ikke vil kunne undgaaes. Jeg vil ikke med Bestemthed erklære, at det vil være et Tilbageskridt; men jeg vil dog heller ikke nægte, at jeg har overmaade Meget tilovers for Formue- og Leilighedsstaten, fordi det er en relativ Skat, en Skat, hvor der blot er Spørgsmaal om: I hvilket Forhold skulle Alle vi, som høre til det samme Samfund, i hvilket Forhold skulle vi efter vor Indtægt, efter vor Besiddelse, efter vor Formue, efter alle de Byrder, som paahvile os, indbyrdes bedst fordele denne Skat til det Samfund, hvis Goder vi Alle have for Die, og hvortil vi allsaa igjen føle, enhver af os har sine Pligter til at bidrage efter sin Evne? Jeg troer, at man efterhaanden i de fleste Byer er kommen til en ganske fornuftig og ligelig Fordeling af disse Communeskatter, og jeg tvivler meget om, at det vil passe synderligt vel i Communerne, at man ligner disse Communeskatter alene efter Indtægten. Der vil absolut forbres og bør forbres, saaledes som allerede den ærede Landssthingsmand for Bornholm (Sonne) har udtalt, at der ogsaa skal tages Hensyn til Formue, til Besiddelsen. Men naar den samme Vigningscommission skal paaligne disse to